

Jaak Van Der Gucht

Dries 39
9420 Erpe-Mere

jaakvandergucht@skynet.be

17 oktober 2016

Nationale Bank van België nv
Aan de Gouverneur en de leden van de Regentenraad
de Berlaimontlaan 8
1000 Brussel

Geachte,

Ik verwijs naar mijn laatste schrijven van 14 mei 2013 en uw antwoord van 22 mei 2013.

Na verschillende brieven, een gerechtelijke procedure in eerste aanleg en de uitgewisselde conclusies in een beroepsprocedure, twee algemene vergaderingen (waarvan één met een schending van mijn vraagrecht) acht ik het aangewezen mij nogmaals schriftelijk tot de Regentenraad te richten. Dit gezien de ernst van deze situatie,

De door mij aangeklaagde feiten werden uitgebreid weergegeven op mijn webpagina (www.activismenbb.be), doch ik wil hier vooraf toch de volgende synthese maken. Deze zal ongetwijfeld nuttig blijken om de toedracht van mijn vragen juister te kunnen kaderen.

1. De vennootschap Nationale Bank van België (NBB):

- 1.1. De NBB is de centrale bank van ons land. Zij functioneert onder de vorm van een naamloze vennootschap,
- 1.2. Een naamloze vennootschap is een rechtspersoon met een juridisch volstrekt afgescheiden, eigen vermogen,
- 1.3. De uiteindelijke eigendomsrechten over dat eigen vermogen liggen (hoe kan het ook anders?) bij haar eigenaars, de aandeelhouders. In het geval van de NBB zijn dat de Belgische Staat (50 %) en de particuliere aandeelhouders (50 %). Op geen enkel moment in het bestaan van de vennootschap werd een regeling getroffen met de aandeelhouders omtrent de overname van hun (grondwettelijke) eigendomsrechten,

- 1.4. De NBB maakt onderdeel uit van het Europees Stelsel van Centrale Banken (ESCB) en is, als Nationale Centrale Bank (NCB), aandeelhouder van de Europese Centrale Bank (ECB),
- 1.5. Om haar verschillende opdrachten en doelen te kunnen realiseren heeft de NBB ook vreemd vermogen aangetrokken, waaronder haar bankbiljettenvoorraad. Wat betreft de terugbetaalbaarheid van al deze eigen schulden staat de vennootschap in met haar volledige eigen vermogen,
- 1.6. Net zoals bij elke “normale” (naamloze) vennootschap is ook het totale vermogen van een centrale bank dus samengesteld uit een vreemd en een eigen vermogen. Opnieuw: hoe kan het ook anders? Bij elke Nationale Centrale Bank (NCB), andere dan de NBB, kan men het absolute respect voor het eigendomsrecht over dit afgescheiden eigen vermogen vaststellen.

2. Het statuut van de officiële externe reserves van België:

- 2.1. De NBB is de monetaire autoriteit van ons land. Zij houdt de activa aan welke, volgens de normen van het Internationaal Monetair Fonds (IMF), worden omschreven als "de officiële externe reserves" van het land, en beheert ze.
- 2.2. Deze officiële externe reserves zijn samengesteld uit de goud- en deviezenvoorraad, de speciale trekkingsrechten (SDR's), de vorderingen op het IMF, en andere reserves,
- 2.3. Eveneens volgens de bepalingen van het IMF voert zij deze opdracht uit als "principaal", hetgeen inhoudt dat zij de enige en volstrekte (volwaardige) eigenaar moet zijn van deze activa. Eigenaar in de betekenis van het burgerlijk wetboek dus (zoals de NBB dit zelf ook stelt): ALLE opbrengsten, kosten, risico's, verliezen en meerwaarden verbonden aan deze activa moeten voor rekening zijn van de entiteit die ze aanhoudt en beheert,
- 2.4. De Wet maakt (terecht) geen enkel onderscheid tussen de verschillende componenten van “ de officiële externe reserves “. Men mag er dus van uitgaan dat de NBB aan al deze componenten een gelijke (boekhoudkundige) behandeling geeft. Dit is: alle resultaten op deze activa dienen verwerkt via haar resultatenrekening, met het gewone gevolg op haar eigen vermogen (quod non);
- 2.5. De eigendomsrechten over deze activa en de eraan verbonden resultaten behoren dus absoluut de NBB zelf toe. En liggen NIET bij de Belgische Staat (zoals in de Organieke Wet onterecht werd gesteld, en in eerdere rechtszaken in vonnissen werd opgenomen).
- 2.6. Het IMF legt een absolute transparantie op inzake de werkelijke eigendomsrechten over de officiële externe reserves. Deze bepaling in de Organieke Wet, en de wijze waarop de NBB deze gebruikt in haar communicatie, komen deze transparantie niet ten goede,

- 2.7. Daarnaast treedt de NBB op als "agent" in het beheer van de officiële externe reserves toebehorend aan de ECB,
- 2.8. Voor de aan de ECB overgedragen officiële reserves, op dat moment behorend tot haar vermogen, heeft zij zelf (en niet de Belgische Staat) in ruil (rentedragende) vorderingen verkregen op de ECB. Deze werden ingeschreven op het actief van haar eigen balans, en als een erkenning van schuld op het passief van de balans van de ECB,
- 2.9. Al deze activa, omschreven als "de officiële externe reserves van België", werden aangekocht met vermogen aangetrokken en/of opgebouwd door de vennootschap NBB. Elk hieraan verbonden resultaat (waarvoor geen expliciete staatswaarborg werd bekomen) moet zijn rechtstreekse gevolgen hebben op het EIGEN vermogen van de NBB!
- 2.10. Net zoals alle andere activa, tot uiting gebracht op de balans van de NBB. Dit is immers de belangrijkste voorwaarde, opgenomen in de Richtsnoeren van de ECB, om activa zelfs maar op de balans te mogen plaatsen.

3. Een verkeerde discussie:

- 3.1. In eerdere rechtszaken werd de discussie gevoerd omtrent de eigendomsrechten over de goudvoorraad en zijn meerwaarden,
- 3.2. Deze eigendomsrechten liggen zonder enige twijfel bij de vennootschap Nationale Bank van België zelf. Uitsluitend bij de vennootschap,
- 3.3. Gerealiseerde meerwaarden op eigen activa (zoals de goudvoorraad) zijn echter zonder enige twijfel tot het eigen vermogen van de vennootschap toe te rekenen. Weze het een gewone naamloze vennootschap, weze het een nationale centrale bank,
- 3.4. Wanneer het bestuur beslist op een bepaald moment (een deel van het) eigen vermogen van de vennootschap uit te keren, omdat dit vermogen niet langer dienstig is om het doel van de vennootschap te realiseren, dan kan dergelijke uitkering uitsluitend gebeuren aan de eigenaars van de vennootschap: haar aandeelhouders! Het Artikel 4 van de Statuten is in dit verband bijzonder duidelijk,
- 3.5. Bij elke andere NCB en bij de ECB zelf is dit ontegensprekelijk wel het geval. De NBB heeft geen enkel actueel geldend (wettelijk) argument om zich op dit vlak te – mogen – onderscheiden van de andere NCB's;
- 3.6. De discussie werd in het verleden dus altijd verkeerd gevoerd. Heel bewust, wat de NBB betreft. Dit heeft geleid tot absurde vonnissen waarin zelfs werd gesteld dat de goudvoorraad en zijn meerwaarden "eigenlijk" de Belgische Staat toebehoren.
Quod non, een feit welke de NBB nu in een lopende rechtszaak ook

ondubbelzinnig erkent: uitsluitend de Nationale Bank van België nv is de houder van alle eigendomsrechten over haar goudvoorraad, en zijn meerwaarden.

4. De aanleiding voor deze foute situatie:

4.1. Naar aanleiding van de wijzigingen in het internationale monetaire systeem, waarbij het goud zijn centrale rol verloor (Bretton Woods) en het een vrij verhandelbaar actief werd, ontstonden belangrijke ongerealiseerde meerwaarden voor de centrale banken. Deze dreigden voor de centrale banken aanleiding te worden tot belangrijke negatieve vermogensafdrachten bij de effectieve realisatie ervan.

4.2. De verschillende Wetgevers zijn hier opgetreden. De Nederlandse zowel als de Belgische Wetgever stelden het verplicht om effectief gerealiseerde meerwaarden op de goudvoorraad toe te voegen aan de reserves van de vennootschap.

4.3. Met dit werkelijk fundamentele verschil echter:

4.3.1. De Nederlandse centrale bank (DNB) brengt deze reserverekening op haar balans tot uiting onder haar eigen vermogen, en alle verdere opbrengsten ervan worden verwerkt via haar resultatenrekening (en komen dus haar aandeelhouder toe),

4.3.2. De Belgische Wetgever echter voegt (in 1989) in de Organieke Wet de bepaling toe dat de (onbeschikbare) reserverekening bij vereffening van de vennootschap aan de Belgische Staat toekomt, en alle verdere opbrengsten ervan jaarlijks aan de Staat worden overgedragen (het toenmalige Artikel 20bis),

4.3.3. De gerealiseerde goudmeerwaarden werden door deze ingreep een werkelijke (uitgestelde) schuld voor de vennootschap (en werd toen, gezien deze feiten, door de NBB dus ook terecht op haar balans onder het vreemd vermogen geplaatst),

4.3.4. De Belgische Wetgever heeft, zeker vanaf dat moment, het respect voor het eigen vermogen van een vennootschap, met private aandeelhouders bovendien, totaal verloren. De vennootschap NBB en haar aandeelhouders werden gewoon onteigend,

4.3.5. Deze ingreep houdt een eerste feitelijkheid in (zie hierna).

4.3.6. Het invoeren van het Artikel 20bis in 1989 was het resultaat “van een nauwe samenwerking” tussen de NBB en de Wetgever, en viel samen met de opheffing van de beperkte levensduur van de vennootschap Nationale Bank van België. Waarschijnlijk is deze vaststelling niet zonder belang.

5. De wijziging van de Organieke Wet van 22 februari 1998:

- 5.1. Bij deze gelegenheid werd het Artikel 20bis geschrapt en vervangen door het huidige Artikel 30;
- 5.2. De enige wijziging tussen deze beide Artikels is echter fundamenteel: de clausule welke de bedragen, ingeschreven op de onbeschikbare reserverekening (bij vereffening van de vennootschap NBB) aan de Belgische Staat bestemde, **werd opgeheven**;
- 5.3. Ook de overeenkomst tussen de Minister van Financiën en de NBB, waarvan sprake in het Artikel 30, regelt niets anders inzake de uiteindelijke eigendomsrechten over deze reserverekening;
- 5.4. Het moet duidelijk zijn dat:
 - 5.4.1. deze wetswijziging een (weze het slechts gedeeltelijke, ontoereikende) rechtzetting door de Wetgever inhoudt van “deze feitelijkheid”,
 - 5.4.2. door de onbeschikbare reserverekening op dat moment niet te verplaatsen naar de rubriek “13. Kapitaal en reserves”, de balans van de NBB vanaf deze wijziging van de Organieke Wet geen correct en waarheidsgetrouw beeld meer geeft omtrent haar (eigen) vermogen!

6. De financiële communicatie van de NBB:

De Nationale Bank van België brengt sedert 1998 haar vermogen op een misleidende en zelfs bedrieglijke manier tot uiting. Op haar balans, maar ook in haar andere (financiële) communicatie. Dit is meteen ook het voorwerp van de gerechtelijke procedure waartoe het bestuur van de NBB mij gedwongen heeft.

6.1. **De balans geeft GEEN transparant en waarheidsgetrouw beeld over het eigen vermogen van de NBB:**

- Deze vaststelling geldt minstens wat betreft de meerwaarden op de goudvoorraad,
- Het bestuur van de NBB stelt in haar persmededelingen haar goudvoorraad boekhoudkundig op identieke wijze te behandelen als de andere nationale centrale banken als daar zijn de Bundesbank, Banque de France en De Nederlandsche Bank. Niets is minder waar,
- Op de balans van de NBB worden de niet gerealiseerde goudmeerwaarden tot uiting gebracht in de balanspost “12. Herwaarderingsmeerwaarden”. Een balanspost welke volgens de Richtsnoeren van de ECB door elke NCB

(en de ECB zelf) wordt erkend als onbetwistbaar behorend tot het eigen vermogen van de vennootschap,

- Op deze manier houdt de NBB de lezers van haar balans voor dat deze meerwaarden, bij hun effectieve realisatie, aan het eigen vermogen van de vennootschap zullen worden toegevoegd. Per 31/12/2015 gaat het om 6,8 miljard euro, ofwel een 17.000,00 euro per aandeel NBB. Echter, door de opgelegde naleving van:

- **Het Artikel 55 van de Statuten:** maakt dat alle meerwaarden, gerealiseerd bij een verkoop van goud aan de Koninklijke Munt (voor het slaan van herdenkingsmunten) zonder meer rechtstreeks dienen overgemaakt aan de Belgische Staat! **En dus NOOIT aan het eigen vermogen van de vennootschap zullen worden toegevoegd!**

- ✓ In de jaarrekening per 31/12/2015 wordt (in Toelichting 1) melding gemaakt van een hoeveelheid goud van 9 ton die de NBB voor dat doel nog zal moeten afstaan,

- ✓ Tegen de huidige marktprijzen betekent dit dat de balans van de NBB een onbetwistbaar bedrieglijk beeld geeft voor een bedrag van meer dan 330 miljoen euro, ofwel meer dan 820,00 euro per aandeel;

- **Het Artikel 30 van de Organieke Wet:** alle gerealiseerde meerwaarden op haar goudvoorraad, als resultaat van arbitrages tegen deviezen, dienen geboekt in een onbeschikbare reserverekening.

- ✓ Deze onbeschikbare reserverekening wordt echter nog steeds geboekt **als een schuld** onder de balanspost 10.3 Overige Passiva – Diversen, en maakt hierdoor GEEN onderdeel uit van het eigen vermogen van de vennootschap.

- ✓ Feit welke eveneens door de Europese Centrale Bank ondubbelzinnig als dusdanig wordt bevestigd: **ook voor de ECB behoort de balanspost “Overige Passiva” NIET tot haar eigen vermogen.**

- ✓ Daarnaast is het bovendien zo dat de NBB nadrukkelijk stelt zelf geen economisch rechthebbende te zijn van deze gerealiseerde meerwaarden, noch zouden haar aandeelhouders eigendomsrechten kunnen laten gelden. Deze bewering

- gaat in tegen de basisregels opgenomen in de Richtsnoeren van de ECB, om het goud zelfs maar op de balans te mogen plaatsen,
- is op geen enkele actueel bestaande wettelijke bepaling gebaseerd (de bepaling in het Artikel 20bis werd immers opgeheven);
- is in totale tegenstelling met haar eigen standpunt “eigenaar te zijn in de betekenis van het burgerlijk wetboek”;

- ✓ Het saldo geboekt in deze onbeschikbare reserverekening bedraagt (per 31/12/2015) 298,9 miljoen euro (ofwel 747 euro per aandeel).

- ✓ Het saldo van de herwaarderingsmeerwaarden op de goudvoorraad bedraagt (per 31/12/2015) 6,8 miljard euro (ofwel zo’n 17.000 euro per aandeel). **Op balansdatum werd dus een bedrag van 6,8**

miljard euro getoond als eigen vermogen, welke bij realisatie echter grotendeels als vreemd vermogen zal worden behandeld!

6.2. **Het bestuur van de vennootschap doet dit bewust!** De NBB heeft zich gedurende haar bestaan reeds meerdere keren aan dergelijke feiten schuldig gemaakt. Op de webpagina <https://activismenbb.be/recidivisme/> werd in dit verband een korte synthese hernomen, waaronder:

6.2.1. “**De sterlingkwestie**”, de aanleiding tot wat men later “het schandaal van de NBB” is gaan noemen:

- De feiten:
 - ✓ o.a. het niet respecteren van 1) internationale afspraken (inzake de belegging van officiële externe reserve-activa) en 2) de richtlijnen van de parlementaire commissie financiën,
 - ✓ Een enorm waardeverlies op de activa (de deviezenvoorraad) verbergen, **gewoon door de balans te vervalsen** ...
- De belangen zijn enorm groot: bij effectieve realisatie van deze belangrijke verliezen diende de vennootschap NBB eigenlijk (statutair bepaald) te worden ontbonden!

6.2.2. “**Het schandaal van de NBB**”:

- De feiten:
 - ✓ “**zekere gerealiseerde winsten op de goudvoorraad op de balans presenteren als een schuld**”;
 - ✓ “Het onderzoek van het Parket wees uit dat op heel grote schaal een miljoenenfraude was gepleegd in de hoogste regionen van de NBB”;
 - ✓ “De rapporten omvatten een lijst van meer dan 50 pagina’s die over niets anders handelden dan over schriftvervalsing en onregelmatigheden”.
 - ✓ Persoonlijke verrijking, bedrog van de fiscus, ...

6.2.3. “**Een verborgen goudreserve aanleggen**”, onder Gouverneur Franck. Deze goudvoorraad werd gewoon ondergebracht in andere activaposten op de balans van de NBB.

6.2.4. “**De onbeschikbare reserverekening**“: Geen primeur dus, de NBB toont zich hier gewoon een recidivist. De aangeklaagde feiten zijn niets anders dan een gewone voortzetting van wat het bestuur van de NBB als een normale houding is gaan beschouwen: wanneer de belangen voldoende groot zijn, heiligt het doel alle middelen! Als toezichthouder vooral is dit een absoluut verwerpelijk uitgangspunt, welke haar alle onontbeerlijke autoriteit doet verliezen.

- De feiten:

- ✓ Het bestuur van de NBB heeft zich (in 1989) niet verzet tegen de invoering van het Artikel 20bis, welke een onteigening inhield van het vermogen van de vennootschap en tegelijkertijd een schending van de grondwettelijke eigendomsrechten van haar aandeelhouders. Integendeel zelfs, zij heeft hiertoe “nauw samengewerkt” met de Wetgever om deze onteigening mogelijk te maken. Ook tegen de “lex specialis”, welke de vroegtijdige overdracht van deze onbeschikbare reserverekening aan de Belgische Staat regelde, werd geen enkel verzet getoond;
- ✓ In 1998 werd (door de ECB?) op deze fout gewezen, en volgde een gedeeltelijke aanpassing van de Wet (het Artikel 20bis werd geschrapt, en vervangen door het Artikel 30).
- ✓ De NBB probeert tot op vandaag de gevolgen van deze fouten te verbergen, opnieuw door haar balans op bedrieglijke wijze op te maken:

door zekere gerealiseerde winsten op de goudvoorraad (te blijven) als een schuld voorstellen. Het zoveelste schandaal van de NBB dus!

- De belangen zijn (opnieuw) enorm groot:
 - ✓ Sedert 1989 heeft de NBB voor 8,3 miljard euro meerwaarden op haar goudvoorraad (eigen vermogen van de vennootschap) aan de Belgische Staat overgedragen (20.855,00 euro per aandeel). Hierbij totaal voorbij gaand aan de belangen van de vennootschap zelf, en zonder enig respect te tonen voor de uiteindelijke eigendomsrechten van de eigenaars van de vennootschap!

6.3. **Een belangrijk aandachtspunt:** de aandeelhouders verhandelen de aandelen van het beursgenoteerde NBB op basis van de door het bestuur verstrekte informatie:

- Zij kopen aandelen, omdat een belangrijke activapost op de balans de goudvoorraad is, waarbij vast te stellen valt dat er voor enorme bedragen ongerealiseerde meerwaarden onder het eigen vermogen geboekt staan. De belegger koopt een aandeel voor nu 2.800 euro, met een boekhoudkundig eigen vermogen van meer dan 35.000 euro. Eigen vermogen dat die belegger echter nooit zou toekomen?
- Zij verkopen aandelen, omdat het bestuur van de NBB nu onomwonden doch op niet consequente wijze stelt dat de goudmeerwaarden noch de NBB zelf, noch de aandeelhouders toekomen?

6.4. Het samenraapsel van FAQ's, gepubliceerd op de webpagina van de NBB, aangevuld met een foute balans, zijn absoluut ontoereikend en bovendien misleidend als financiële communicatie van een beursgenoteerde vennootschap. De aandeelhouders hebben nood aan een duidelijke en sluitende argumentering,

een (bestaande) wettelijke basis en alle andere argumenten waarom de NBB en haar aandeelhouders niet de economisch rechthebbenden zouden zijn op de meerwaarden op de goudvoorraad.

6.5. Het belang van een correcte financiële communicatie kan onmogelijk worden overschat. Talrijke andere dossiers als daar zijn Arco en Lernout & Hauspie zijn jammerlijke voorbeelden hiervan.

7. De belangen van de vennootschap

7.1. De Belgische Wetgever, maar ook het bestuur van de NBB, heeft het respect voor het eigen vermogen van de vennootschap NBB enerzijds, en voor de uiteindelijke eigendomsrechten van haar particuliere aandeelhouders anderzijds, volledig verloren.

7.2. **“Feitelikheden” (een voie de fait):** een concept uit het administratief recht: "een daad, gesteld door een overheid, waarbij deze overheid niet het recht had om deze daad te stellen, waarbij deze daad op illegale wijze een (zware) schade heeft veroorzaakt aan een fundamentele vrijheid, zoals bijvoorbeeld het private eigendomsrecht."

7.3. De bestuurders van de vennootschap NBB zijn tegelijkertijd centrale bankiers. Meer nog dan de bestuurders van “gewone” naamloze vennootschappen hebben zij de macht, en hoort het zelfs tot hun fundamentele taken, om het eigen vermogen van de centrale bank te vrijwaren van de inmenging van de Staat (of zelfs het Parlement). Het bestuur van de NBB, de Regentenraad, heeft minstens met ingang van de wijziging van de Organieke Wet in 1989, deze taak niet op zich genomen en heeft zich vanaf dat moment zelfs een partner van de opeenvolgende regeringen getoond om het eigen vermogen van deze vennootschap over te hevelen naar de schatkist.

Dit volledig ten koste van de particuliere aandeelhouders.

7.4. **Een opsomming van deze “feitelikheden”:**

7.4.1. **Artikel 30 (Organieke Wet):**

- Gevolgen van de ingreep van de Wetgever:
 - ✓ de gerealiseerde meerwaarden op de goudvoorraad, als resultaat van arbitrages tegen andere activa toe te rekenen tot de officiële externe reserves van het land, dienen geboekt te worden in de onbeschikbare reserverekening;
 - ✓ alle verdere opbrengsten van de activa, tegenpost van de waarde van deze reserverekening, dienen overgemaakt aan de Belgische Staat;
- Vereiste correcties:

- ✓ de meerwaarden op de goudvoorraad, om het even op welke manier deze werden gerealiseerd, dienen erkend en tot uiting te worden gebracht als volwaardig eigen vermogen van de vennootschap.
- ✓ De verdere opbrengsten van deze gerealiseerde meerwaarden komen de vennootschap zelf toe, en dienen via resultatenrekening te worden verwerkt.
- ✓ Bij vergelijkbare centrale banken als de ECB en de andere NCB's (zoals DNB, Deutsche Bundesbank, e.a.) is dit zonder enig onderscheid wel degelijk het geval;

7.4.2. **Artikel 55 (Statuten):**

- Gevolgen van de ingreep van de Wetgever:
 - ✓ De vennootschap NBB moet de meerwaarden welke zij realiseert op de goudverkopen aan de Koninklijke Munt (in het kader van de uitgifte van herdenkingsmunten) afstaan aan de Belgische Staat;
- Vereiste correcties:
 - ✓ Ter vergelijking: wanneer de Duitse overheid herdenkingsmunten wil uitgeven, wordt de nodige hoeveelheid goud 1) tegen marktprijzen 2) aangekocht bij de Bundesbank. 3) De gerealiseerde meerwaarden worden gewoon via de resultatenrekening verwerkt (en komen dus altijd de aandeelhouders toe);
 - ✓ een vennootschap, zeker wanneer deze particuliere aandeelhouders heeft, kan bij Wet niet worden opgelegd om eigen vermogen "gewoon" (zonder enige tegenprestatie) aan de Staat over te maken.

7.4.3. **Artikel 32 (Organieke Wet):**

- Gevolgen van de ingreep van de Wetgever:
 - ✓ De Wet legt een methode vast om het kapitaal via een dividend te vergoeden, en geeft de Regentenraad de mogelijkheid om "op onafhankelijke wijze" een deel van de winsten te reserveren. Het eventuele saldo van de winst dient aan de Belgische Staat uitgekeerd;
 - ✓ Het aangehaalde argument voor het overmaken van het grootste deel van de jaarwinsten van de NBB heet de logische vergoeding voor "de seigneuriage" te zijn. Noch in de Wet, noch in de verbonden toelichtingen van het jaarverslag, wordt deze argumentering ook expliciet vermeld of uitgelegd;
- Vereiste correcties:
 - ✓ De winst is onderdeel van het eigen vermogen van de vennootschap. Deze winst komt ofwel rechtstreeks de aandeelhouders toe (onder de

vorm van een dividend, als vergoeding voor het kapitaal) of dient te worden toegevoegd aan de reserves (als buffer voor het opvangen van toekomstige verliezen);

- ✓ Het argument voor de vergoeding van de seigneuriage wordt besproken op de pagina's <https://activismenbb.be/de-winst-van-de-vennootschap/> en <https://activismenbb.be/seigneuriage/>. Wanneer de Staat al een vergoeding zou moeten ontvangen voor de seigneuriage dan dient deze vergoeding: 1) niet willekeurig bepaald te zijn (dus op transparante wijze berekend) en 2) een kostenrubriek voor de vennootschap te zijn;
- ✓ Het is duidelijk dat de Regentenraad niet onafhankelijk te werk gaat, en hierbij volledig aan de belangen van de vennootschap en de eigendomsrechten van de particuliere aandeelhouders voorbij gaat.

7.4.4. De “ Lex specialis “ :

- Gevolgen van de ingreep van de Wetgever:
 - ✓ De NBB werd, in 1996 en 1998 (en 2001), voor meer dan 8,3 miljard euro eigen vermogen onteigend door de Belgische Staat;
 - ✓ Dit eigen vermogen heeft niet verder gerendeerd voor de vennootschap zelf, en is ook niet langer beschikbaar om toekomstige verliezen op te vangen.
- Vereiste correcties: (on?)duidelijk!

7.5. Alle Nationale Centrale Banken, en dus ook de NBB, worden geconfronteerd met sterk toegenomen risico's. Het bestuur van de NBB onderkent dit, legt dit uit in haar jaarverslag en heeft voor het tweede opeenvolgende boekjaar het deel van de winsten welke zij reserveert, verhoogd. Desondanks heeft zij ook over 2015 nog een aanzienlijk bedrag van de winst weggegeven aan de Staat, ondanks de totale vrijheid die de Wet haar laat om dit eventueel niet te doen.

Sedert 1989 tot nu werden miljarden euro's eigen vermogen aan de vennootschap onttrokken. Samen met hun gederfde opbrengsten gaat het over meer dan 50.000,00 euro per aandeel. Een buffer welke niet langer beschikbaar is om de onvermijdelijke toekomstige schokken op te vangen.

De Belgische Staat heeft dit eigen vermogen aan de vennootschap onttrokken en heeft de NBB en haar aandeelhouders met alle risico's achtergelaten. Tegenover die zogenaamd “logische vergoeding” voor het afgestane emissierecht staat immers geen enkele Staatswaarborg! Die talrijke en belangrijke risico's zullen dus voor rekening van de particuliere aandeelhouders komen, met de kans zelfs dat zij hierdoor volledig uit het kapitaal van de NBB worden gedreven!

8. De verantwoordelijkheden van:

8.1. De Regentenraad, de bestuurders van de vennootschap:

- de Wetgever heeft de (particuliere) aandeelhouder elke bevoegdheid en mogelijkheid tot inspraak ontnomen. De aandeelhouder kan zelf geen bestuurders voordragen of laten ontslaan, kan zelf geen kwijting geven voor het bestuur, het stemrecht is heel beperkt. Hun lot ligt hierdoor dus volledig in handen van de Regentenraad, waardoor dit orgaan ook een enorme verantwoordelijkheid draagt.
- Het ten allen tijde bewaken en verdedigen van de belangen van de vennootschap behoort altijd tot de opdracht van de bestuurders. Bij een correcte uitvoering van deze opdracht worden tegelijkertijd ook, op onrechtstreekse wijze dus, de belangen en de eigendomsrechten van de aandeelhouders verdedigd,
- Het is duidelijk dat er hier echt zware tekortkomingen zijn, en de aansprakelijkheden van de bestuurders gelden;

8.2. De toezichthouder, het FSMA:

- de NBB is een beursgenoteerde vennootschap, heeft beroep gedaan op het openbaar spaarwezen;
- in die zin moet het duidelijk zijn dat de diverse Wetgevers groot belang hechten aan een correcte, volledige en transparante informatie. Dit ter bescherming van de beleggers;
- de NBB is partij geweest in meerdere rechtszaken. In vroegere procedures werd het standpunt ingenomen dat de goudvoorraad en haar meerwaarden “eigenlijk” de Belgische Staat toebehoorden (bevestigd in de vonnissen), in de laatste rechtszaak (in eerste aanleg) werd een vonnis afgeleverd waarin uitdrukkelijk werd gesteld dat deze de NBB zelf toekwamen. Maar zelfs nu nog laat de NBB onduidelijkheid bestaan omtrent de werkelijk economisch rechthebbenden.
Totale tegenstelling dus, met totale onduidelijkheid tot gevolg;
- **een beursgenoteerde vennootschap kan en mag geen enkele onzekerheid laten bestaan, minstens niet omtrent het eigen vermogen en de eigendomsrechten erop. Het gaat hier bovendien over een bedrag van meer dan 17.000,00 euro per aandeel (op balansdatum 31/12/2015);**
- op geen enkel moment neemt de toezichthouder FSMA haar verantwoordelijkheid, door het bestuur van de NBB niet te dwingen absolute duidelijkheid hieromtrent te scheppen.

8.3. De externe bedrijfsrevisor, Ernst & Young:

- De balans van de NBB vertoont belangrijke fouten, door ons aangeklaagd.
- Is eveneens revisor van ECB, moet de Richtsnoeren dus perfect kennen en de (verschillen in de) toepassing ervan kunnen vergelijken en beoordelen,
- Levert desondanks elk jaar een verslag af “zonder enig voorbehoud”.
- Nota bene: Ernst & Young was ook de bedrijfsrevisor voor Lehman Brothers, en werd veroordeeld voor “massive accounting fraud”. Dit omdat zij Lehman Brothers actief hebben bijgestaan bij het boekhoudkundig verbergen van hun enorme financiële problemen.

9. *Mijn vragen als aandeelhouder*

Op de laatste Algemene Vergadering werd door de Directie erkend dat **alle goudmeerwaarden, afkomstig van alle transacties NIET geregeld bij Wet (Art 55 en Art 30), gewoon via de resultatenrekening zullen worden verwerkt en de vennootschap WEL toekomen.**

Dit is opnieuw een tegenstelling met zowel de eerdere standpunten als vooral met de financiële communicatie in zijn geheel, maar tegelijkertijd ook het bewijs dat:

- **de meerwaarden op de goudvoorraad wel degelijk EIGEN vermogen zijn:** het kan immers niet afhankelijk worden gesteld van de wijze waarop activa herbelegd worden om te bepalen of de meerwaarden al dan niet eigen vermogen uitmaken! Dit is in ieder geval ook niet zo bij de andere vergelijkbare (nationale) centrale banken!
Dit uitgesproken standpunt is een duidelijk bewijs dat de Wetgever hier op een ongeoorloofde manier is tussengekomen! En dat
- **De tussenkomsten van de Wetgever terzake (het Artikel 55 en het artikel 30) dus inderdaad niets anders dan “feitelijkheden” inhouden.**

De Nationale Bank van België is de belangrijkste speler in de monetaire geschiedenis van ons land. Zij heeft, sedert haar ontstaan, deze geschiedenis zelf mee bepaald en heeft bovendien zelf talrijke belangrijke inspanningen geleverd om deze geschiedenis uiterst gedetailleerd in kaart te brengen.

Om de verschillende gevolgen van een belangrijke historische fout, gemaakt in 1989, proberen te ontlopen lijkt geen inspanning haar teveel. De NBB lijkt zelfs bereid onze monetaire geschiedenis te willen herschrijven. Een onmogelijke opdracht, moet en zal blijken.

Een oplossing blijven voor zich uit schuiven zal de onvermijdelijke rekening alleen maar groter maken. Om van de reputatieschade, voor zowel ons land als voor de centrale bank, nog maar te zwijgen.

9.1. De Wetgever heeft de particuliere aandeelhouders (nagenoeg) alle essentiële bevoegdheden ontnomen, maar de uiteindelijke eigendomsrechten blijven echter intact (want werden nooit in de bestaansgeschiedenis van de vennootschap geregeld);

9.2. Dit gegeven maakt de verantwoordelijkheid van de Regentenraad des te belangrijker. Gezien de aandeelhouder geen enkele mogelijkheid tot rechtstreekse inspraak heeft, noch de mogelijkheid heeft kwijting te geven voor het bestuur, noch de bestuurders (rechtstreeks) zelf te kiezen of te ontslaan, is hij volledig aan de Regentenraad overgeleverd om de belangen van de vennootschap (en onrechtstreeks dus ook van hem zelf) te verdedigen,

9.3. Vandaar mijn herhaalde en uitdrukkelijke vraag aan de Regentenraad om heel dringend opnieuw “nauw samen te gaan werken” met de Wetgever. Dit keer echter om de hiervoor opgesomde feitelijkheden dringend weg te ruimen!

En hierdoor de gevolgen van deze historische fouten weg te werken, om verdere schade voor alle betrokken partijen te vermijden,

9.4. In een democratisch land kan en mag het niet lukken de (monetaire) geschiedenis te herschrijven. Het bestuur van de NBB moet dit beseffen, de ernst en hoogdringendheid van de zaak voor de particuliere aandeelhouders onderkennen en in die wetenschap passend handelen. De particuliere aandeelhouders van de NBB:

- worden gegijzeld in het aandeel NBB, want kunnen enkel verkopen via de beurs tegen koersen welke hoofdzakelijk het gevolg zijn van de communicatie van het bestuur van de NBB (en slechts een fractie van hun reële waarde uitmaken),
- worden tegelijkertijd geconfronteerd met steeds verder toenemende risico's. Waarvoor zij niet correct worden vergoed,

De vennootschap dreigt belangrijke verliezen te gaan leiden, waardoor de particuliere aandeelhouders zelfs hun volledige inbreng kunnen verliezen en uit het kapitaal worden verdrongen. Als aandeelhouder ben ik niet bereid dit zo maar te laten gebeuren, en zal ik al de nodige initiatieven nemen om andere aandeelhouders te verenigen met als doel:

- de lopende procedure inzake uw informatieverplichtingen tot een goed einde te brengen,
- de aansprakelijkheid van de bestuurders in te roepen (inzake het manifest niet verdedigen van de belangen van de vennootschap),
- zij die aandelen hebben verkocht op basis van uw foute en misleidende financiële informatie hun geleden schade te laten recupereren.

Gezien de belangen zal ik van deze brief een kopie overmaken aan elke rechtstreeks betrokken partij, dus naar de Minister van Financiën, de Voorzitter van het FSMA en de externe bedrijfsrevisor Ernst & Young. Wanneer uw passend gevolg uitblijft zal ik ook een kopie overmaken aan de leden van het Parlement.

Het moet de bedoeling zijn dat elke hier geïnformeerde en aangesproken partij zelf al het mogelijke gaat doen opdat een tweede Arco-dossier alsnog kan worden vermeden.

In afwachting van uw antwoord en verder gevolg hieromtrent,

Hoogachtend,

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'Jaak Van Der Gucht', with a large, stylized flourish above it.

Jaak Van Der Gucht

